

- D. Šićko Alić: Vjernost
- Zanimljivosti
- Odgovor pastora Ulfa Ekmana
- i još...

Karizma

Broj 37 Rujan 2006. *Sjeme probuđenja / život u pobjedi*

Vjernost

Piše: **Damir Šićko Alić**

Živimo u vrijeme u kojem ljudi ne drže mnogo do vjernosti. Želja za ostvarenjem trenutačnih interesa i postizanjem zadovoljstva potisnuli su želju za vjernošću. Zbog toga ljudi sve manje nastoje biti vjerni te ne očekuju vjernost od drugih. Baš kao što je Božji prorok objavio, rekavši: „Vjernosti je ponestalo...“ (Izaija 59:15).

No, Bog ipak zahtijeva da vjernici budu vjerni. Još više to traži od svojih službenika!

Navedeni stihovi pokazuju da je dobar sluga – vjeran sluga. Nevjerni je sluga zao (vidi stihove 48-51) te može očekivati kaznu i sudbinu među licemjerima i grešnicima.

Što znači biti vjeran sluga? Websterov nam rječnik daje sljedeća značenja riječi vjeran: „odan, onaj na koga se može osloniti, pouzdan, vjeran činjenicama, precizan.“

Riječ sluga, pak, označava osobu koja ulaže svoje vrijeme, mentalne sposobnosti i snagu kako bi udovoljila željama druge osobe ili ispunila njene potrebe. Sluga radi na ostvarenju gospodarevih želja.

Vjeran je sluga onaj na kojeg se gospodar može osloniti. Takva će osoba biti precizna u izvršenju gospodarevih naloga. Činit će sve prema njegovim uputama. Dobije li zadaću prenijeti gospodarevu poruku, neće joj ništa ni dodati ni oduzeti. Poruka, koju prenosi, bit će jednaka poruci koju joj je gospodar predao.

Tko je, dakle, onaj vjerni i razboriti sluga koga je postavio gospodar nad služinčadi svojom da im daje hranu u pravo vrijeme? Blago onomu sluzi koga gospodar njegov, kada dođe, nađe da tako čini. (Matej 24:45,46)

Ako je ta osoba sluga/služkinja Isusa Krista, njena će poruka biti jednaka poruci Biblije.

Budući da se pojam hrane u navedenim stihovima odnosi na Božju Riječ, tj. poruku, koja dolazi od Gospodina, vjerni će je sluga prenijeti onima koje mu je Gospodar povjerio na brigu. To znači da su svi Božji sluge i služkinje pozvani djelovati i u proročkoj dimenziji. On ili ona trebaju čuti što Duh danas govori Crkvi te vjerno prenijeti tu poruku kršćanima. Ne smiju joj ništa dodati niti oduzeti te uvijek trebaju nastojati biti relevantni i praktični.

Kada osoba mijenja izvornu poruku te naučava ili propovijeda nešto, što izlazi iz sfere praktičnoga i aktualnoga, ona prestaje hraniti služinčad. A kada „služinčad“ odlazi s bogoslužja, ne osjećajući se duhovno nahranjenom i osvježenom, to znači da sluga, koji joj je trebao prenijeti Gospodarevu poruku, nije osluškiavao što mu Gospodar govori.

Želimo li biti vjerni sluge, odnosno služkinje Božje, trebamo činiti sljedeće:

1. Vjerno tražiti.

Ne budemo li vjerno tražili, neće moći biti vjerne sluge. A što znači „vjerno tražiti“? To znači iskreno i ustrajno tražiti riječ koju nam Gospodar govori. Ne možemo tvrditi kako iskreno tražimo Božju volju, ako zanemarujemo i izostavljamo neke dijelove Svetoga Pisma ili ako olako prelazimo preko njih. Na žalost, neki ljudi baš to čine.

Ako se učenje njihove crkve ili denominacije ne slaže s biblijskim naukom, oni počinju „preskakati“ ili zanemarivati ono što „stoji pisano“. Priklanjaju se svojim crkvenoteološkim objašnjenjima, umjesto da iskreno prouče Pismo i usklade svoju poruku sa zapisanom Riječju Božjom.

Zbog svoje neiskrenosti takve osobe mogu zanemariti biblijsku poruku o spasenju, posvećenju, krštenjima, darovima Duha Svetog i mnogo čemu drugom. Stoga je sasvim moguće susresti ljude koji sebe smatraju kršćanima, a propovijedaju nebiblijsko spasenje, krštenje, posvećenje, darove Duha

---

ili nešto drugo. Neki od njih usrdno uvjeravaju svoje slušatelje kako su baš oni vjerni Božji sluge ili sluškinje.

Jesi li ti osoba koja vjerno traži Božju poruku ili si se olako zadovoljio/zadovoljila nekom drugom porukom? Želiš li biti vjerni sluga/sluškinja u pravom smislu te riječi, moraš iskreno i ustrajno proučavati Pismo, sve dok tvoja poruka ne postane potpuno usklađena sa zapisanom Riječju Božjom.

„Svaka je Božja riječ prokušana, štit onima koji se u nj uzdaju. Ne dodaj ništa njegovim riječima, da te ne prekori i ne smatra lažljivim“ (Izreke 30:5,6).

2. Ostati vjeran

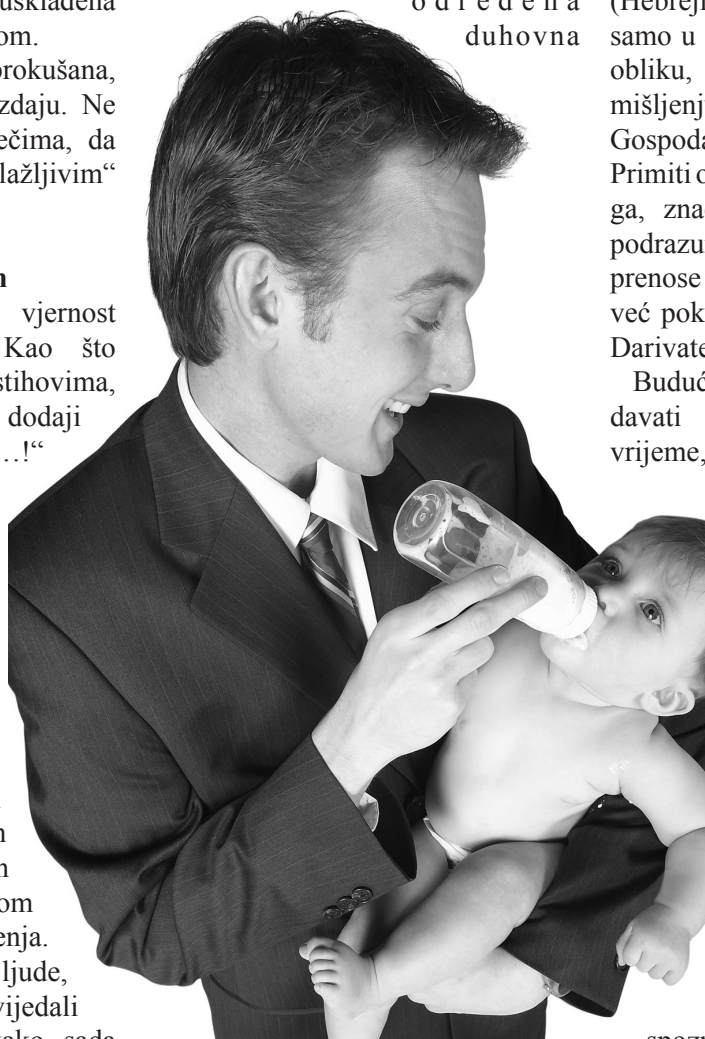
Drugi je temelj – vjernost primljenoj poruci. Kao što smo vidjeli u navedenim stihovima, Pismo nam nalaže: „Ne dodaj ništa njegovim riječima...!“ Tijekom svoga kršćanskog života imao sam prilike vidjeti kako su neki ljudi dodavali svoja objašnjenja i tumačenja Riječi Božjoj, „poništavajući“ na taj način ono što stoji pisano. Premda su do tada neko vrijeme znali i naučavali ono što „stoji pisano“, kasnije su, iz nekih oportunističkih i egoističnih razloga, počeli biblijskom nauku dodavati kriva tumačenja. Imao sam prilike vidjeti ljude, koji su u prošlosti propovijedali protiv idolopoklonstva, kako sada naučavaju i potiču štovanje stvorenja i idola. Oni su onome, što Pismo govori, dodali „objašnjenje“ koje „ukida“ zapovijed Božju.

Susreo sam i osobe, koje su doživjele pentekostalno iskustvo krštenja Duhom Svetim te primile dar govora u drugim jezicima, kako se danas odriču tih blagoslova. Ponekad to čine prešućujući biblijsku istinu o spomenutim darovima, a ponekad tu istinu zanemaruju ili otvoreno odbacuju. Čak su izmislili i izgovore za taj grijeh, tvrdeći kako dar jezika služi samo za osobnu

molitvu kršćanina ili kako se radi o jedinstvenom doživljaju koji se u životu vjernika događa samo jedanput. Ti ljudi nisu ostali vjerni ni primljenom otkrivenju, ni darovima, ni Darivatelju.

Drugi, pak, odbacuju otkrivenja koja su primili o proročanstvu, iscjeljenju, oslobođenju, slavljenju, itd.

Neki ljudi nikada nisu doživjeli
o d r e đ e n a
duhovna

iskustva niti ih traže od Boga, ali ih, usprkos tomu, niječu.

No, nešto je sasvim drugo kada tražimo i primimo Božje darove pa ih prešućivanjem ili zanemarivanjem odbacimo. Jer, Bog nam se otvorio i povjerio, a mi smo to prezreli i zanemarili. Sada to prešućujemo zbog mišljenja drugih ljudi, vlastitog egoizma ili oportunizma. Razlozi uopće nisu važni! Jer, postupajući na taj način, mi iznevjeravamo Gospodina i pokazujemo se nevjernima – ne ljudima, nego Bogu.

3. Vjerno prenositi

Kada vjerno tražimo, trebamo i primiti. Kada primimo, trebamo ostati vjerni primljenom otkrivenju. A ako smo vjerni primljenoj objavi, prenijet ćemo je drugim ljudima.

Apostoli su vjerno slijedili Gospodina. Tražili su i primili božansko otkrivenje. Primivši ga, oni su ga i „...utvrdili za nas...“ (Hebrejima 2:3). Nisu ga prenijeli samo u usmenom, nego i u pisanom obliku, i to ne prema svome mišljenju, već u skladu s poticajima Gospodareva Duha (2. Petrova 1:21). Primiti otkrivenje ili dar, a ne prenijeti ga, znači zakopati ga. Prenošenje podrazumijeva umnažanje. Oni, koji prenose primljeni dar, nisu egoistični, već pokazuju kako cijene i darove i Darivatelja.

Budući da vjerni sluga ima zadaću davati hranu služinčadi u pravo vrijeme, on (ili ona) mora imati osjećaj za vrijeme. Takav sluga zna u kojoj se fazi nalazi svatko od služinčadi te svakoga hrani prema njegovoj potrebi. To znači da i oni, koji su tek rođeni, i oni, koji su duhovno zreliji, primaju hranu primjerenu svojoj duhovnoj dobi. A to nam mnogo govori o „širini“ koju vjerni sluga treba imati. Kako bi mogao hraniti duhovno zrelije kršćane, on mora nastaviti vjerno tražiti božansku spoznaju, pomazanje i darove. To znači da treba ostati otvoren i posvećen. Njegova duhovna glad, traženje i primanje moraju biti snažniji, nego u njegove „služinčadi“. Budući da je hranitelj drugih, najprije sam treba biti nahranjen.

Kada prestane tražiti i primati, takav sluga sam sebe diskvalificira iz službe jer može dijeliti samo staru hranu. A stara je hrana, bilo hladna ili podgrijana, ipak – drugorazredna. Takvi nam obroci ne mogu dati ono najbolje što nam je potrebno za duhovni razvoj. Svatko od nas treba svježije namirnice i hranu. Jer, samo

svježa hrana osigurava pravilan razvoj i postizanje maksimalne učinkovitosti.

Sluga, koji ne čuje što Gospodar sada govori, već samo ponavlja ono, što mu je Gospodar nekada govorio, postaje manje koristan. Takva osoba ne može učinkovito služiti u

sadašnjosti niti pripravljeni služiti za budućnost. Njegova učinkovitost i svrhovitost postaju upitne. No, problem nije samo u tome. Jer, ako takav sluga nastavi voditi služinčad, on će sprječavati njihov razvoj i svrhovitost. Ljudi, kojima služi, neće moći uspješno služiti u sadašnjosti niti će biti pripremljeni za budućnost. Takve sluga, odnosno voditelji, nisu rješenje, nego – problem. Oni predstavljaju zapreku Božjem vodstvu i djelovanju. Taj se problem, na žalost, nije jedanput javio u Tijelu Kristovom niti smo ga imali prilike vidjeti u životu samo jedne osobe.

No, što Gospodar tada čini? Što bi ti učinio kada bi bio Gospodar?

Što bi služinčad trebala poduzeti? Mora li ostati poslušna takvom sluzi ili treba prijeći u „gospodarstvo“ kojim upravljaju oni koji slušaju Gospodarev glas?

Neki su sluga i sluškinje odbacili posvećenje i prestali vjerno tražiti Gospodarevu riječ, ali su zadržali prava i položaje koje su do tada imali. Takvi su ljudi oslabili učinkovitost Tijela Kristovog. Zbog njih Gospodar ne može upravljati svojom služinčadi niti ostvariti svoju volju.

Takvim bi slugama i sluškinjama bilo najbolje da iskreno priznaju u kakvom se stanju nalaze te časno prepuste svoje položaje onima koji su prokušani i pozvani da ih zauzmu.

Drugi problem, koji imamo u Tijelu Kristovom, predstavljaju osobe koje nisu ni pozvane, niti prokušane, a zauzele su mjesto službenika. Samozvani službenici, kao i egoistični i neprokušani ljudi, povlače za sobom cijele skupine vjernika. Budući da to nisu službenici, koje je Bog pozvao, i oni i njihove skupine postaju „slobodni strijelci“. Ne uklapaju se u Božji izvorni plan pa su stvorili „divlja gospodarstva“. Zbog toga prava gospodarstva

trpe štetu, a neki vjernici i ljudi, koji su zainteresirani za Boga, upadaju u zbunjenost.

Sve to donosi rascijepa i smanjuje učinkovitost Tijela Kristovog. A oni, koji su zbilja vjerni Kristu, uništavaju razdore i neučinkovitost. Nevjerni ih kršćani potiču. Kada smo vjerni našem Gospodinu, približavamo se jedni drugima. Nevjernost nas međusobno udaljava. A biti vjeran Kristu znači biti vjeran Njegovoj Riječi. Što smo vjerniji Božjoj Riječi, to smo bliži jedni drugima. Stoga, ne budimo nevjerni Njegovoj Riječi! **K**

GODIŠNJA KONFERENCIJA

Radosno Vas pozivamo na godišnju konferenciju «Riječ Života». Bog nas tijekom svake godišnje konferencije iznenaduje i blagoslivlja novim stvarima.

Bolesni primaju iscjeljenje, a zarobljeni oslobođenje. Životi se mijenjaju, a u ljudskim se srcima rađa nova nada i vizija. To su zaista dani slave. Nebo i zemlja susreću se na poseban način. Zbog toga Vas želimo potaknuti da dođete.

Nemojte propustiti ovu priliku! Bog ju je pripremio baš za Vas. Odazovite se Njegovu pozivu te pokažite ljudima oko sebe kako želite doživjeti duhovni i svaki drugi napredak.

DOBRO DOŠLI!

Godišnja konferencija

“Svježe otkrivenje, svježe pomazanje”

21. do 24. rujna 2006.

Gosti su:

Kevin Leal, prorok,
Mike Stevens, misionar,
Michael Posey, apostol

Raspored službi:

Četvrtak: 21.09. u 19h Kevin Leal

Petak: 22.09. u 17h Mike Stevens, 19h Michael Posey

Subota: 23.09. u 10h Mike Stevens, 17h Michael Posey,
19h Kevin Leal

Nedjelja: 24.09. u 10h Kevin Leal, 17h Michael Posey,
19h Mike Stevens

Pozvani su svi. Ulaz je slobodan.

Informacije o našoj novoj lokaciji potražite na zadnjoj stranici

Tračak nade

Prvih dvadeset pet dana posta ustajao sam, iščekujući da Bog *nešto* učini u mom životu. Kada sam 26. siječnja otvorio oči i ustao iz kreveta, morao sam opet sebi priznati kako još uvijek nisam čuo Božji glas. Tada sam izgubio svaku nadu. Dakle, Bog je odlučio da mi neće govoriti. Sjeo sam na rub kreveta i prekrpio lice rukama. Znao sam da ne mogu dalje. U tom sam trenutku odlučio kako ću po isteku posta napustiti kršćansku službu. Uvijek sam bio čovjek od riječi pa sam bio odlučan u namjeri da ispunim i to obećanje. Odlučio sam: ako mi Bog ne progovori, napustit ću službu i započeti „normalan“ život.

Hodajući prema crkvenoj zgradi, pomislio sam: „*Za dva tjedna moći ću se maknuti iz ovoga!*“ Kao da me preplavio mir. Znao sam da će bitka uskoro biti gotova, ali sam ipak bio tužan. Upao sam u depresiju i osjećao se poput gubitnika.

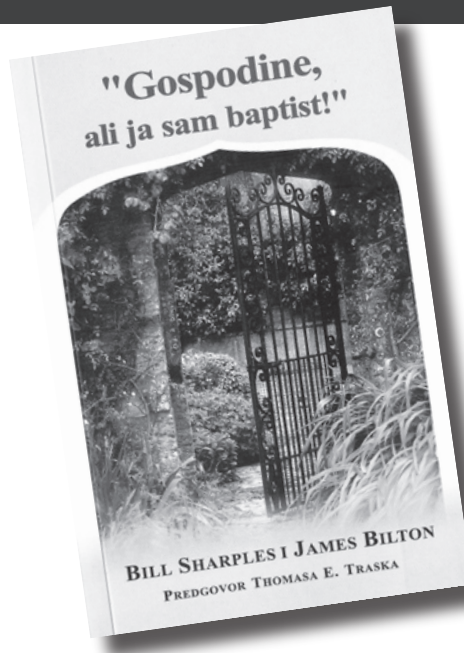
Ušavši u zgradu, pomislio sam: „Za dva ću tjedna posljednji put ovdje propovijedati! Potpuno ću se povući iz službe. Zamolit ću braću i sestre da stanu i počnu moliti, a onda ću, bez riječi, izići na stražnja vrata.“ Bio sam očajan.

Sutradan sam, sjedeći u svom uredu, začuo dva glasa. Jedan mi je rekao: „Ubrzo ćeš živjeti normalnim životom! Bez telefonskih poziva usred noći i bez tih ljudi koji ti govore o svojim potrebama. Više nećeš propovijedati bez Božje snage.“ Drugi me je glas podsjetio: „Bille, ti si gubitnik. Nisi izvršio Božju volju. Trebao bi se stidjeti!“

Prišao sam propovjedaonici misleći: „*Nisam ni sanjao da će to ovako završiti.*“ Bio sam u depresiji, a to se sigurno odrazilo na moje služenje. Nalazio sam se u duhovnoj pustinji. Nisam imao božansko nadahnuće. Dok sam nakon službe pozdravljao ljude, pristupio mi je jedan par. Upoznali smo se, a oni su me pozvali na službu probuđenja u svoju crkvu u Bolivaru, Missouri. Crkva *First Assembly of God* imala je četverotjednu kampanju probuđenja.

Bio sam zadivljen! U baptističkim crkvama, u kojima sam propovijedao, nikada nismo održavali četverotjedne kampanje probuđenja. Bili smo sretni što su naši projekti trajali samo četiri dana. Dok mi je taj par govorio o svojoj crkvi, u meni se upalilo svjetlo. Osjetio sam tračak nade! Svjetlost se počela probijati kroz oblak samozadovoljstva i depresije koji me danima obavijao. „Tamo se sigurno nešto događa! Iza četverotjedne kampanje probuđenja sigurno stoji Bog!“

Idućega utorka, 28. siječnja, otišao sam na službu probuđenja. Bio sam pun iščekivanja, znatizelje i straha dok sam se, s drugim pastorom, vozio prema Bolivaru. Nisam znao što mogu očekivati od tog sastanka.

Apostol Pavao piše u Efežanima 3:20 kako Bog: „...može učiniti neograničeno više od onoga što možemo moliti ili misliti...“ Nisam molio za ono što sam doživio u crkvi *Assemblies of God* u Bolivaru, Missouri, niti sam imao pojma kakve će promjene doći u moj život.

Iznenadenje

Tijekom slavljenja nije se dogodilo ništa neuobičajeno. Stajao sam tamo i slavio Boga. Kada je glazba utihnula, pastor crkve je krenuo prema propovjedaonici. Dok je još hodao, jedna je žena počela govoriti u jezicima u stražnjem dijelu dvorane. Zavladao je muk. Svi su slušali poruku u jezicima.

Budući da sam se nalazio u pentekostalnoj crkvi, takvo me očitovanje Duha nije iznenadilo. Slušao sam o takvim „pojavama“ i nisam vjerovao da dolaze od Boga. Zapravo sam bio uvjeren kako se radi o običnoj provali emocija kod emocionalno nestabilnih osoba.

No, te sam večeri odbacio takve misli, rekavši samom sebi: „*Molio sam Boga da čini u meni što god želi, ali me On nikada nije potaknuo na govorenje u jezicima!*“ Smatrao sam kako jezicima nije mjesto u Crkvi.

Međutim, dogodilo se nešto zapanjujuće! Čim je žena prestala govoriti, shvatio sam kako *točno* znam što je govorila! Bog je *meni* dao tumačenje! Bio sam preneražen.

Znao sam da osoba, koja primi tumačenje poruke u jezicima, treba to podijeliti sa zajednicom. „Čekaj, pa ja to ne radim!“ pomislio sam. Tražio sam izgovore za svoju neposlušnost. „Pa, ja sam ovdje samo posjetitelj i to posjetitelj koji ne vjeruje u darove Duha Svetog!“ Zato sam rekao Bogu: „*Gospodine, ja sam baptist – ne mogu tumačiti poruku u drugim jezicima!*“ Tako je poruka ostala bez tumačenja.

Dok sam pokušavao pronaći smisao u

spomenutim zbivanjima, evangelizator Wayne Neal započeo je službu. Da ironija bude veća, njegova je propovijed govorila o čežnji za Bogom. To je bilo u skladu s tumačenjem koje sam odbio podijeliti s braćom i sestrama! Dakle, Bog me konačno primijetio. Prvi put u dvadeset osam dana posta!

Sljedećeg dana nisam prestajao razmišljati o svemu što se dogodilo. Znao sam da je tumačenje bilo namijenjeno meni! Zbog toga ga Bog nije dao nikom drugom. Počeo sam Mu se moliti. Prvi put nakon dvadeset osam dana!

Vjerojatno misliš kako osoba, koja posti, provodi mnogo vremena u molitvi. No, ja to nisam činio! Ja sam u molitvi proveo vrlo malo vremena. Činio sam što i uvijek do tada: pokušavao sam pristupiti Bogu svojim umom. A za to nam nije potrebna molitva.

Tako sam se prvi put u dvadeset devet dana ozbiljno pomolio: „*Gospodine, u nevolji sam. Što mi se to sinoć dogodilo? Zašto nisi učinio nešto da odagnaš bol iz mog srca?*“ Tada sam jasno začuo kako mi Bog govori: „*Postio si dvadeset osam dana. Ja sam ti prišao, ali nisi primio ono što sam ti dao.*“ Nije mi trebala teologija kako bih shvatio što to znači. Bog je želio da donesem odluku. Jasno me upitao: „*Želiš li u svom životu svoju ili moju volju?*“

Raskajana srca priznao sam Mu kako želim vršiti Njegovu volju. Pokajao sam se za svoju neposlušnost i zavapio: „Gospodine, učini sa mnom što god želiš.“ Imao sam osjećaj velike žurnosti. Osjećao sam kako više nemam vremena. Vrijeme je protjecalo, a Bog je prolazio pokraj mene! Nisam htio da samo prođe pokraj moga života. Prvi sam put, nakon mnogo vremena, počeo istinski tražiti Gospodina.

Očaj

Sljedećeg ponedjeljka, 3. veljače, ponovno sam otišao u Bolivar. Napisao sam pismo pastoru Kenu Robinsonu, objasnivši mu kako sam primio tumačenje „jezika“ tijekom svog posjeta njegovoj crkvi. To sam tumačenje i napisao. Dodao sam kako sam bio neposlušna i objasnio kako sam odlučio biti poslušna Božjoj volji za svoj život. Prije službe to sam pismo predao pastoru Kenu. On je s nekim razgovarao, ali je s osmjehom uzeo ometnicu i stavio je u svoju Bibliju. Mislio sam da će sve na tome i završiti.

Kad već spominjem ironiju i božansku providnost, napomenut ću kako je brat Wayne Neal te večeri govorio o gubitku duhovnoga žara i odumiranju u službi. Podijelio je svoje svjedočanstvo s nama. Opisao je kako je izgubio duhovni žar i nabrojao sve što ga je ometalo u služenju Bogu i ljudima. Rekao je kako je nedjeljom morao preklinjati Gospodina da ga pomaže svojim Duhom, premda tijekom tjedna nije provodio vrijeme u molitvi. Priznao je da

je patio, osjećajući se poraženim u službi. Drugim riječima, pričao je priču moga života. Kao da je okretao i čitao stranice u mom srcu! Te sam večeri došao u crkvu s očajem u duši. Kako se služba bližila kraju, tako je moj očaj rastao. Kada je brat Wayne počeo govoriti o osvježanju i obnovi, koju je doživio u svojoj službi, rekao sam Bogu: "Gospodine, neću otići iz ove zgrade dok za mene ne učiniš ono što si učinio za ovog evangelizatora. Ne odlazim dok se u mojem životu nešto ne promijeni!"

Znao sam: ili će me Bog promijeniti ili ću se povući iz službe. Sve se svelo na to. Bio je to tridesetčetvrti dan moga posta. „Sad ili nikad!“ mislio sam. Planirao sam dati ostavku 9. veljače, zadnjega dana posta. U stvari, slušajući svjedočanstvo brata Waynea, počeo sam planirati tijekom posljednje službe na kojoj sam odlučio služiti u crkvi *Pythian Avenue*.

No, onda sam se sjetio kako je Bog privukao moju pozornost, dajući mi tumačenje poruke u jezicima. Stoga sam Mu odlučio dati još jednu priliku da obnovi moje srce i zadrži me u službi.

Pred kraj službe rekao sam u sebi: "Izići ću naprijed i primiti molitvu! Zavapit ću Bogu da učini svoje djelo u mom životu."

Kad je službenik pozvao ljude da dođu primiti molitvu, potrčao sam prema propovjedaonici!

Progurao sam se u prvi red i stao, očekujući Božji doticaj. Rekao sam Mu: "Evo me, Bože! Nemam se više kuda okrenuti. Nije mi preostalo baš ništa. Samo Ti možeš ispuniti prazninu u mojoj duši."

Gostujući pastor Larry Meeks iz crkve *Calvary Temple Assembly of God* (Springfield, Missouri), koji je te večeri bio u molitvenom timu, položio je ruku na moja prsa i pomolio se. Kada je njegova ruka dotaknula moja prsa, osjetio sam kao da me udarila munja. Elektricitet je iz njegovih ruku potekao u moje tijelo. Čak mi se na zatiljku kosa dignula u zrak! Nikada prije nisam doživio ništa slično! Nisam niti čuo da takvo nešto postoji.

Nekoliko sam puta doživio Gospodina na emocionalan način, ali sada sam *fizički* osjetio Njegovu silu. Činilo mi se da ću pasti pa sam se malo ukočio. Pastor Meeks je otišao od mene. Bio sam zapanjen. „Je li to to? Je li to sve? Jesam li ja to čekao?“ Ponovno sam osjetio bol u srcu. Sjetio sam se lutanja po duhovnoj pustinji i svjesnosti o nedostatku Božje snage. Počeo sam ridati. Plakao sam i plakao, a onda su suze prestale teći. Ništa mi se drugo nije dogodilo.

Uputio sam se prema svom mjestu, osjećajući se potpuno poražen. Tada mi je prišao pastor Robinson. Uperio je u mene svoj prst i nepokolebljivim tonom, punim ljubavi, rekao: "U svom si mi pismu rekao kako želiš biti poslušan Bogu. Nisi Mu poslušan, zar ne?"

Njegovo me pitanje zbunilo, jer nisam

Prije nekoliko mjeseci Hrvatskom su počeli kružiti letci sa slikom pastora Ulfa i Birgitte Ekman u društvu fra Jozze Zovke, i tekstom koji je ostavljao dojam da se pastor Ulf obratio na rimokatoličanstvo i marijanstvo. Taj je letak u više navrata lijepljen kao plakat oko naše crkve u Zagrebu, a dijeljen je i pred Crkvom cjelovitog Evanđelja te tijekom manifestacije "Hrvatska za Isusa". Zbog toga smo kontaktirali s pastorom Ulfom koji nam je dao pismeni odgovor na naš upit o tome tekstu i fotografiji koji su kružili okolo.

Pastor Ulf mi je objasnio da je, budući da su ga potaknuli neki prijatelji, rimokatolički svećenici, posjetio Međugorje, kako bi osobno vidio što se ondje zbiva. U Međugorju se i slikao s fra Zovkom. Slijedi dio pisma koje mi je pastor Ulf napisao o tom događaju:

"Kao što znaš, otišli smo u Međugorje kako bismo ga sami vidjeli. Obavili smo nekoliko dobrih razgovora, a i napravljeno je nekoliko fotografija. Nešto kasnije sam, po svom običaju, poslao pismo sa zahvalom. Čini se da se djelomice manipuliralo s riječima iz toga pisma – možda tijekom njegova prevođenja. Također, koliko sam vidio, ono je upotrijebljeno potpuno izvan konteksta. Žaloso je kad ljudi koriste takve stvari u propagandne svrhe a ne u ljubavi i poniznosti. Potrudimo se da mi, u svojim reakcijama, ne postupimo na isti način." (Ulf Ekman)

Ulf i Birgitta Ekman s pastorom Damirom Šičkom i Marijom Alić

shvaćao značenje riječi *poslušnost*. Mislio sam: "Pa, nisam li izišao kako bih primio molitvu? Što bih još trebao učiniti?!"

Nisam znao da će se nebo nada mnom uskoro otvoriti.

Proboj

Pastor Robinson je bio u pravu. *Bio sam* neposlušan. Usredotočio sam se na svoj očaj, umjesto na Boga, a nisam Mu se bio voljan potpuno prepustiti. Još se ništa posebno nije dogodilo pa sam pomislio kako me niti Bog neće dotaknuti. „Mora biti da je završio sa mnom!“ pomislio sam.

Stajao sam tamo, razmišljajući o riječima pastora Robinsona, kada mi je Gospodin

rekao: "Ovo nije kraj Bille. Ovo nije svršetak tvoje službe." U mislima sam se vratio u 1984. godinu – onu u kojoj me Bog pozvao da propovijedam Njegovu Riječ. Shvatio sam da je to bio bezuvjetan poziv. Gospodin me oduvijek želio upotrijebiti. A sada mi je govorio kako me nije zaboravio. Nije odustao od mene!

Kimnuo sam glavom, pokazujući pastoru kako se slažem s njegovim riječima, a on mi je rekao da podignem ruke i zatvorim oči. Kad sam to učinio, nježno je dotaknuo moje čelo i počeo moliti.

Čuo sam prvih nekoliko riječi, a onda sam se **našao u gustoj bijeloj magli**. Bila je gusta i potpuno me obavila. Više nisam vidio prostoriju u kojoj smo se nalazili. Ne

.....

mogu sa sigurnošću reći jesu li mi oči tada bile otvorene ili zatvorene.

Na koži sam fizički osjećao snažan stisak. Znao sam da to nije bila posljedica emocionalne nestabilnosti. Vidio sam tu maglu! Fizički sam osjećao Božju silu na sebi. Magla je bila *svuda* oko mene, gusta i duboka, kao da seže u vječnost. Veličanstveno!

Snažno sam osjetio Božju ljubav. Ta je ljubav bila tako divna i duboka, da mi se činilo kako neću moći dugo ostati u njoj. Bila je tako snažna, da sam gotovo mogao osjetiti bol!

Kad je osjećaj omamljenosti potpuno obuzeo moje tijelo, osjetio sam kako me obuzima duboki mir koji je prodirao u najudaljenije kutke moje duše. Mir koji nadilazi razum! Ne postoje riječi kojima bih mogao opisati taj doživljaj.

Prvi sam put, nakon mnogo vremena, mogao stajati u Božjoj prisutnosti osjećajući se prihvaćen.

Prije toga sam mnogim ljudima govorio o Božjoj ljubavi, učeći ih kako da je prime. No, sada ta ljubav za mene nije bila teološki koncept. *Znao sam da me Bog voli! Osjećao sam Njegovu ljubav duboko u svom srcu pa sam ponovno zaplakao. "Kako me Bog može tako voljeti? Mene – slabog, lošeg i ružnog? Kako li je u svom srcu pronašao ljubavi za mene?"* Razmišljajući o tim pitanjima, osjetio sam snažnu bol, ali me osjećaj mira nije napuštao. Omamljujući se osjećaj pojačao i gle: počeo sam lebdjeti!

Osjetio sam kako licem dotičem tepih na podu, ali nisam bio svjestan ničega drugog. Nekoliko sam trenutaka lebdio u toj magli. Tada je, brzo kao što je i došla, magla odjednom nestala. Nestao je i osjećaj obamrlosti te sam postao svjestan svega što se zbivalo oko mene. Ležao sam na podu s licem nespretno naslonjenim na prvu stepenicu podija. Ruke su mi bile iza leđa, u položaju predanja. Bog me je na veličanstven način obavio svojom snagom!

Sloboda

Kada se je magla podignula, obuzela me radost kakvu nikada prije nisam osjetio. Bio je to doživljaj neopisive ljubavi Božje. "Konačno sam slobodan! Bog me ljubi! Potpuno sam slobodan!" Prvi sam put doživio tu neopisivu ljubav. Počeo sam jecati pred Gospodinom. Bile su to suze pokajanja, ali i radosti zbog činjenice da sam konačno osjetio Božju prisutnost.

Tada sam počeo gubiti tlo pod nogama. Pokušao sam se zagledati u jednu točku, ali mi to nije uspjelo. Činilo mi se da se nalazim u vodi mlječne boje. Ta se voda dizala i spuštala na mene! Triput sam pokušao ustati, ali me svaki put Božja slava preplavila te bih pao na pod. Bog mi je kasnije objavio kako me tom prilikom učio poniznosti, spuštajući me na pod.

Svaki sam put licem dotaknuo tepih i još snažnije zaplakao.

Izbacio sam iz sebe sav ponos, bol, duhovno suhoću i razočaranje koje sam osjećao tijekom posljednjih godina. Ponizio sam se pred Bogom, a On me oslobodio tereta. Imao sam osjećaj da sam dehidrirao od silnoga plakanja.

Odjednom sam osjetio Melissin zagrljaj. Podignuo sam se na stepenicu i zagrljao je. Nisam se mogao micati niti govoriti. Tiho sam sjedio, pun neopisive radosti. Nisam brinuo nizašto. Sve, što mi je nekada bilo tako važno – automobili, novac, televizija, odjeća, itd. – postalo je potpuno nevažno u usporedbi s Božjom prisutnošću. Tada sam doživio istinsko preporođenje.

Sjedili smo tamo još 30 minuta, a onda smo ustali i krenuli prema automobilu. Kada sam otvorio vrata svog novog Jeepa Cherokeeja, Duh Sveti mi je rekao: "*Uredi svoju kuću!*" Znao sam da mi govori o financijskom području u mom životu. Stavio sam ruku na upravljač, a Duh mi je opet progovorio, rekavši: "*Reci svojoj crkvi što sam učinio u tvom životu!*"

Znao sam da ću te dvije zapovijedi morati izvršiti u isto vrijeme. Okrenuo sam se prema Melissi i rekao joj: "*Moram reći braći i sestrama što mi dogodilo. Kada im to ispričam, morat ćemo otići.*" Odmah sam počeo razmišljati o uređenju svoga financijskog područja.

Neuobičajena kupovina

Sljedećeg sam se jutro probudio lagan poput pera. Moj se stav promijenio. Nimalo me više nisu zanimale stvari ovoga svijeta. Više nisam čeznuo ni za gledanjem televizije, ni za slušanjem radijskih emisija, ni za čitanjem svjetovnih knjiga. Želio sam samo Božju prisutnost i Riječ. Htio sam samo Gospodina!

Dok sam se pripremao za novi dan, osjećao sam vrtoglavicu, ali se nisam brinuo ni za što. U mislima mi je bila samo jedna rečenica: "**Bože, hvala Ti za slobodu!**"

Te sam večeri kupovao neke stvari za Melissu. Koračao sam između polica s pjesmom u srcu i osmjehom na licu. A onda mi je Gospodin rekao: "*Slavi me!*" Točno tako. Sada sam već dobro poznavao Božji glas. "*Svakako!*" odgovorio sam Mu i počeo Ga obožavati prolazeći između polica u trgovini.

Osjetio sam kako radost ispunjava moj duh. Što sam se više radovao, to sam Ga snažnije slavio. Nisam stao niti podignuo ruke prema nebu. Moje obožavanje nije mogao čuti nitko, osim Gospodina.

Odjednom mi se to slavljenje učinilo tako manjkavim. "*Kako ću ja, ovakav kakav jesam, slaviti neizmjerne velikog Stvoritelja svemira? Gospodine, želim Te slaviti cijelim svojim bićem!*" Škripao sam zubima u čežnji da Ga slavim. I tada se to dogodilo. Kao da je čep iskočio iz moje

nutrine. Osjetio sam kako se u meni stvara snažan pritisak. Kako je taj pritisak rastao, tako je moje slavljenje poprimalo snagu koju nikada prije nisam osjetio. Odjednom sam počeo govoriti drugim jezicima.

Počelo je s nekoliko riječi, a onda sam izgovorio i nekoliko rečenica. Nisam bio siguran što mi se to dogodilo. Zato sam stao i rekao: "*Gospodine, što je to bilo?*" A Bog mi je odgovorio: "*Bille, ja očitujem svoga Duha u tebi.*" Budući da sam se prije neprestano oslanjao samo na svoje intelektualne sposobnosti, brzo sam shvatio značenje riječi *očitovanje*. Proučavao sam 1. Korinćanima 12 i 14 i znao kako je Pavao rekao da su darovi Duha zapravo očitovanje Božje prisutnosti. Bog mi je potvrdio kako sam zbilja prebivao u Njegovoj prisutnosti.

Do tada sam iz sebičnih razloga molio za očitovanje Božje snage. Želio sam da ljudi govore o meni na način na koji sam ja govorio o Bobu i Shirley Sifford. Htio sam biti poznat kao momak koji ima „ono“, kao propovjednik čija služba obiluje očitovanjima Božje sile i darova.

„*Gospodine, to mi ne treba da bih Te obožavao. Voljet ću Te, slaviti i obožavati i bez takvog djelovanja Tvoga Duha. Želim samo Tebe!*“

Dok sam to govorio u svom srcu, ponovno me obuzela silna radost te sam opet počeo govoriti drugim jezicima. Moja se ljubav za Boga produbila i odjednom sam postao svjestan kako smisao moga života nije u očitovanju Božje sile, već u razvijanju odnosa sa Stvoriteljem. Također sam bio svjestan kako očitovanje Njegovih darova i snage proizlazi iz snažnog odnosa s Njim. Bio je to tek početak.

Još sam uvijek bio u trgovini. Krenuo sam prema blagajni, govoreći drugim jezicima. Slavio sam Gospodina i nisam želio prestati. Osjećao sam se odlično! „Prestanem li ga slaviti,“ mislio sam „više neću moći progovoriti u jezicima.“ To je kao kada čezneš za toplom kupkom, a onda više ne želiš izaći iz kade i stati na hladne pločice.

Žurno sam platio, zgrabio svoje torbe i izišao iz trgovine.

Kada sam stigao do parkirališta, pustio sam jezike da teku! Još sam glasnije počeo slaviti Boga. Slavio sam Ga vozeći se doma.

Osjećao sam se dobro. Osjećao sam se ispravno! Mom je umu sve to bilo čudno, ali sam *znao* da je to ono pravo!

Knjigu "Gospodine, ali ja sam baptist!" možete kupiti u našoj knjižari ili naručiti na telefon 01-2911 942 ili 01-6119 734

Izađe sijač da sije...

U petak 1. rujna uvečer, u Sisku je održana evangelizacijska predstava. Izveli su je mladi crkve "Riječ Života" iz Zagreba s ciljem da dosegnu nespasene i potaknu ih na preispitivanje. Naslov evangelizacije jednako je intrigantan i u sebi uvijek nosi istu mjeru dubokog izazova i poticaja na razmišljanje ma koliko se puta ponavljao: "Tko je tvoj Gospodar?"

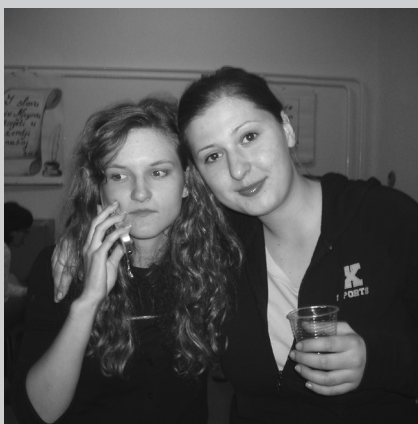
I na ovoj smo evangelizaciji kao i uvijek do sada, susreli zadivljujuću Božju čežnju da dotakne, blagoslovi i promjeni ljude.

Tema predstave bila je čovjekova lažna sloboda, te nastojanje da se otrgne i živi u pobuni protiv Boga, da stavi besprijekoran *outfit* i masku, da, odvojen od svoga Stvoritelja, bude jadan, okovan i pobjuvan... ali i njegova sloboda da prizna svoju nemoć i grijeh, te da u Isusu pronade spasenje i oslobođenje.

...i dok je sijao, sjeme je padalo - ovaj put u Sisku.

Kršćanstvo se rano javlja u ovom području. U Sisciji je već krajem 3. stoljeća bilo sjedište biskupije. Prvi nama poznati biskup bio je Kvirin, koji je za vrijeme Dioklecijanova progona kršćana uhvaćen i mučen. Zavezan za mlinski kamen bačen je u rijeku ali, prema predaji, nije potonuo, nego je i dalje nastavio propovijedati Evanđelje. Sv. Kvirin je zaštitnik grada Siska, a njegov blagdan, koji je i dan grada, slavi se 4. lipnja.

Evangelizacijom su kršćani željeli građanima Siska ukazati na to kako grad ne može štiti nikoji pokojnik, ma kako pobožnim i svetim životom da je živio, ali može živi, uskrsli Spasitelj – Isus. No, odabir je na njima.

Beti Pavlović

Gore: Ivančica i Martina, sudionice predstave
Lijevo: potresna scena iz predstave

IZVJEŠTAJ IZ OSIJEKA

Kršćanski centar "Riječ Života" u Osijeku diše punim plućima! U proteklih nekoliko mjeseci dogodile su se mnoge lijepe i važne stvari, od kojih ćemo izdvojiti samo nekoliko najvažnijih. Početkom godine smo počeli posjećivati i evangelizacijski djelovati u (popravnom) Domu za odgoj djece i mladeži. Grupa mladih odlazi tamo svaki tjedan, a Gospodin dotiče i mijenja živote i mladeži i odgojitelja(!). Očekujte neka dobra svjedočanstva o tome i u Karizmi! Početkom lipnja preselili smo u veći i ljepši prostor, tako da nas sada možete posjetiti na novoj adresi: Opatijska 26f (Jug II, kod Superkonzuma), 31000 Osijek, a možete nam i pisati na e-mail: osijek@rijeczivota.hr. U novom prostoru smo već imali i vjenčanje; naši dragi Dino Pernar i Marina Popko sklopili su bračni savez 8. srpnja pred Bogom i mnoštvom radosnih uzvanika. Bilo je prekrasno!

TV

...da su nakon "obraćenja" rimskog cara Konstantina (313. godine) kršćanski biskupi izjednačeni s najvišim državnim dužnosnicima Rimskog Carstva? To je, između mnogih drugih povlastica i protokolarnih obrazaca, značilo da se biskupima trebalo u znak poštovanja pokloniti i to na način: baciti se ničice i čelom dodirnuti tlo! Iako su zbog neiskazivanja takvog poklonstvenog poštovanja prema ljudima (smatrajući da ono pripada samo Bogu) kršćani samo desetljeće (ako ne i manje!) ranije doslovno gubili glave, većina biskupa (barem prema podacima koji su nam sačuvani) nije u tome vidjela ništa loše! Među rijetkima koji su se ustručavali prihvatiti takvo izražavanje poštovanja bili su Hilarije iz Poitiersa, Martin Tourski, Fulgencije Ruspijski i Augustin. Moglo ih se nabrojiti doslovno na prste jedne ruke!

...da se u drugoj polovici 4. stoljeća, nešto nakon Konstantinova doba, zbog različitih (asketskih) zastranjenja u shvaćanju Gospodnje večere i ljudske seksualnosti, uvelo pravilo da se bračni drugovi moraju uzdržavati od bračnog (seksualnog) čina prije nego što sudjeluju u Gospodnjoj večeri toga dana? To pravilo, koje je osobito propagirao Jeronim, u Rimokatoličkoj Crkvi je bilo na snazi sve do 1905. godine, kada ga je ukinuo papa Pio X., dekretom o "čestom primanju pričesti"!

...da se u 4. stoljeću kod mnogih "kršćana" uvriježila misao da je idealno ako osoba umre sa kruhom od Gospodnje večere u ustima? To uvjerenje se nespretno izvodilo iz svijesti o potrebi blagovanja Gospodnje večere za osobno spasenje. Budući da je sve češće bilo čak slučajeva da su već preminulim ljudima davali euharistijski kruh u usta, crkveni sabor u Kartagi (sjeverna Afrika) je 397. godine bio primoran u svom 6. kanonu proglasiti: "Odlučeno je da se euharistija ne daje tjelesima preminulih; Gospodin je naime rekao: Uzmite i jedite. A lešine ne mogu ni uzeti ni jesti." Hvala Bogu za zdravi razum!

Tomislav Vidaković

Riječ Života
KRŠĆANSKI CENTAR

Tražilica

početna

o nama

posjetite nas

kako smo gradili crkvu

biblijska škola

knjižara

djeca

mladi

kontakt

besplatno

Pretraži

Pretraži

Pretraži

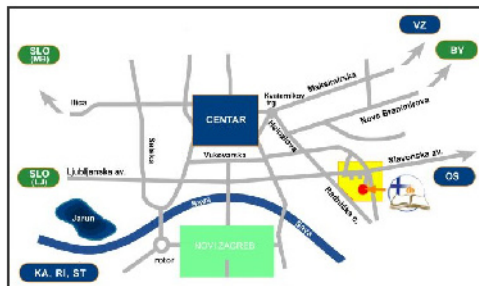
PRVI PUT NA SITE-U

TV EMISIJA

Do nove lokacije KC "Riječ Života" u jugoistočnom dijelu grada Zagreba (Žitnjak) najlakše se dolazi Slavonskom Avenijom ili produžetkom Vukovarske avenije.

Nova adresa: Žitnjak bb (iza zgrade Gorenja)

Tramvaj broj 2 - predzadnja stanica, Zagrebački transporti
Tramvaj broj 3* - Žitnjak

Autobus broj 222* Remetinec - Žitnjak, kod Elke
Autobus broj 107* Jankomir - Žitnjak, kod Elke
Autobus broj 216 Kvaternikov trg - Žitnjak, kod Elke
Autobus broj 276 Kvaternikov trg - Žitnjak, kod Elke

Godišnja konferencija "Svježe otkrivenje, svježe pomazanje" 21. do 24. rujna 2006.

Ulaz je besplatan!

Ostale informacije možete pronaći na našem novom, zanimljivom, neprestano ažuriranom, atraktivno dizajniranom web sajtu www.rijeczivota.hr

UREDNIŠTVO

Izdavač: Kršćanski centar "Riječ Života", Zagreb. Glavni i odgovorni urednik: Damir Šičko Alić. Grafička obrada: Boris Havel, Željka Strejček. Suradnici: Damir Šičko Alić, Dudi Mostarčić, Tamara Vranić, Boris Havel, Tomislav Vidaković, Igor Buneta. Tisak: Dizajn studio "RINGEIS", Zagreb. Prijava izdavanja ove tiskovine upisana je u Ministarstvu kulture - Sektor informiranja pod brojem 1022. Časopis "Karizma" - sjeme probuđenja, život u pobjedi - oslobođen je plaćanja poreza na promet.

"KARIZMA" JE BESPLATAN ČASOPIS, stoga možete na adresu našeg uredništva poslati vaše podatke (puno ime i adresu) i podatke vaših prijatelja za koje znate da bi bili zainteresirani čitatelji. Tiskanje časopisa financira se iz dobrovoljnih priloga. Ukoliko želite svojim priložima pripomoći njegovom izlazenju, molimo vas da svoj dobrovoljni prilog pošaljete poštanskom uputnicom na adresu uredništva.

Adresa uredništva je: KC "Riječ Života" (Za Karizmu), p.p. 205, 10040 Zagreb-Dubrava, tel. 01/2911-942.

BUREAU DE
POSTE
10000 ZAGREB
CROATIE

POŠTARINA
PLAĆENA
U POŠTANSKOM
UREDU 10000

IMPRIMÉ

TISKANICA

Riječ Života
KRŠĆANSKI CENTAR

p.p. 205

10040 Zagreb - Dubrava

tel. 01/2911-942, 6119-734

e-pošta: rijec-zivota@zg.htnet.hr

www.rijeczivota.hr